

Ústavní soud

Joštova 8

660 83 Brno 2

Zlín dne 22.10.2023

Ústavní stížnost,

kterou podává

Stěžovatel: **odsouzený Petr Kramný**, nar. 19.5.1978, bytem Tovární 2440/3, 735 06
Karviná –Nové Město, t. č. VTOS Mírov

prostřednictvím svého právního zástupce, kterým je:

advokátka JUDr. Jana Rejzková se sídlem Vodní 5178, 760 01 Zlín, ev. číslo u ČAK 08336

Další účastníci:

1) **Vrchní soud v Olomouci**, Masarykova třída 1, 771 11 Olomouc, č. j. 2 To 22/2023-570 ze dne 22.8.2023

2) **Krajský soud v Ostravě**, Havlíčkovo nábřeží 1835/34, Moravská Ostrava,
702 00 Ostrava 2, č. j. 30 Nt 1863/2022-483 ze dne 10.2.2023

Vedlejší účastníci: 1) **Krajské státní zastupitelství**, Na Hradbách 1836/21, 702 00 Moravská
Ostrava

4krát

Přílohy:

- Zvláštní plná moc

- Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 22.8.2023, č. j. 2 To 22/2023-570

- Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 10.2.2023, č. j. 30 Nt 1863/2022-483

Ve shora označené právní věci odsouzený Petr Kramný ke svému zastupování v řízení před Ústavním soudem zmocnil JUDr. Janu Rejzkovou, advokátku, ev. č. u ČAK 08336, Vodní 5178, 760 01 Zlín, jejíž zvláštní plná moc je přílohou tohoto podání.

Prostřednictvím své obhájkyne podává odsouzený tuto

ústavní stížnost.

I.

1 Stěžovatel podává ústavní stížnost ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, (dále jen „zákon o Ústavním soudu“), proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci č. j. 2 To 22/2023-570 ze dne 22.8.2023, doručené do datové schránky obhájkyne dne 4.9.2023, coby zásahu orgánu veřejné moci, jako rozhodnutí o posledním procesním prostředku, který zákon stěžovateli poskytuje k ochraně jeho práv.

2 Stížnost podává odsouzený v zachované zákonné lhůtě s ohledem na usnesení Vrchního soudu v Olomouci č. j. 2 To 22/2023-570 ze dne 22.8.2023, kterým byl řádný opravný prostředek zamítnutý. Proti tomuto rozhodnutí brojí odsouzený stejně jako proti rozhodnutí soudu I. stupně, a to usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 10.2.2023, č. j. 30 Nt 1863/2022-483, kterým byl zamítnutý návrh odsouzeného na povolení obnovy řízení (dále jen „napadená rozhodnutí“). Stěžovatel je přesvědčen, že napadenými rozhodnutími bylo zasaženo do jeho základního práva zaručeného ústavním pořádkem.

3 Stěžovatel spatřuje v napadených rozhodnutích v řízení, jehož byl účastníkem, porušení svého ústavně zaručeného základního práva na spravedlivý proces zakotveného čl. 36 et seq. ústavního zákona č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje Listina základních práv a svobod jako ústavní zákon Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky, vyhlášená usnesením Předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., jako součást ústavního pořádku České republiky, jakož i čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (sdělení Federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb.). Je důvodně přesvědčený, že podmínky obnovy řízení stanovené v části druhé, hlavě druhé, oddílu osmém (§ 119 až § 119b) zákona o Ústavním soudu byly v projednávaném případě splněny.

4 Stěžovatel prohlašuje ve smyslu ustanovení § 35 zákona o Ústavním soudu, že v této věci nebyla podána jiná ústavní stížnost a nebylo v ní Ústavním soudem rozhodnuto.

Jako účastníky řízení stěžovatel označuje orgány, které napadená rozhodnutí vydaly. Jako vedlejší účastníky stěžovatel označuje podle ustanovení § 76 odst. 2 zákona o Ústavním soudu ve spojení s ustanovením § 12 odst. 6 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, (dále jen „trestní řád“), orgán, který vykonával svou působnost v rámci předmětného řízení.

5 Stěžovatel tímto žádá o anonymizaci – neuvádění jeho osobních údajů, jelikož uvádění jeho jména v souvislosti s nadměrnou medializací této trestní věci významným způsobem zasahují do jeho osobnostní sféry a do soukromí celé rodiny.

II. Předcházející řízení:

6 Stěžovatel tímto sumarizuje, jaké prostředky k ochraně svého práva již využil ve smyslu ustanovení § 72 odst. 6 zákona o Ústavním soudu:

- a) Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 6.1.2016, č. j. 50 T 5/2015 – 6218 , byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání zločinu trestného činu vraždy dle ustanovení § 140 odst. 2, ods.3 písm. a), c) odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „trestní zákon“), a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 28 (dvaceti osmi) roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.
- b) Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel odvolání. Rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 1.6.2016, č. j. 5 To 20/2016 – 6852, bylo rozhodnuto, že **podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 54 odst. 2 tr. zákoníku, se stěžovatel odsuzuje k výjimečnému trestu odnětí svobody v trvání 28 (dvaceti osmi) roků. Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaný povinen zaplatit poškozeným:**
  - **Erichu Niciejovi, nar. 7.5.1944, bytem Studentská 2362/12, 734 01 Karviná - Mizerov, majetkovou škodu ve výši 18.418,- K**
  - **a nemajetkovou újmu ve výši 1.400.000,- Kč,**

- **Radmilu Niciejovi, nar. 14.9.1967, bytem Cihelní 1613/38, 735 06 Karviná – Nové Město, majetkovou škodu ve výši 70.466,- Kč a nemajetkovou újmu ve výši 175.000,- Kč,**

- **Martinu Niciejovi, nar. 27.10.1971, bytem U Svobodáren 1295/2, 735 06 Karviná – Nové Město, nemajetkovou újmu ve výši 175.000,- Kč.**

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. se poškození Erich Nicieja, Radmil Nicieja a Martin Nicieja odkazují se zbytky svých nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

- c) V zákonné lhůtě podal stěžovatel proti shora označenému rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci dovolání, které Nejvyšší soud usnesením ze dne 16.3.2017 č. j. 7 Tdo 1593/2016 – III – 475 **odmítl jako zjevně neopodstatněné** (dále jen „usnesení NS“).

K dalším procesním návrhům odsouzený odkazuje na obsah trestního spisu a napadená rozhodnutí.

III.

Porušení ústavně zaručeného základního práva nebo svobody, jejichž ochrany se stěžovatel u Ústavního soudu dovolává:

7 Krajský soud v Ostravě zamítnul návrh odsouzeného na povolení obnovy s tím, že *„Po provedeném dokazování u jednotlivých veřejných zasedání soud dospěl k závěru, že odsouzený nepředložil žádný nový důkaz a neuvedl žádnou novou skutečnost, které by mohly vést k rozhodnutí soudu o povolení obnovy řízení.“* (bod 16 rozhodnutí nalézacího soudu). V ad 16 předmětného rozhodnutí soud vyslovuje hodnotící úvahy k přehrávaným telefonickým hovorům. Jelikož se ve všech rozhodnutích z původního rozhodnutí opakují stejné hodnotící úvahy stran obsahu telefonátu s tetou, kdy právě tento hovor si soudy všech stupňů vč. Ústavního soudu vzaly jako jeden ze základních článků řetězu nepřímých důkazů, což nyní Krajský soud v Ostravě v podstatě marginalizuje obsah hovoru, stejně jako u hovoru odsouzeného s pojišťovnou a zcela nelogicky v kontextu celé věci vypíchnul *„že krátce po zjištění úmrtí dvou nejbližších osob činí odsouzený jako jeden z prvních úkonů právě telefonát na pojišťovnu, což je nepochybně záležitost, která by se dala realizovat i s určitým časovým odkladem téhož dne.“*

Odsouzený spatřuje právě v těchto úvahách nelogičnost a evidentní snahu za jakoukoliv cenu, i za cenu popření obecně známých jevů a faktů, nevyhovět návrhu na povolení obnovy a nechápat (či nechtít chápat) obsah sdělení podávaných odsouzeným Petrem Kramným. Jednak z každé pojistné smlouvy plyne povinnost kontaktovat pojišťovnu, u níž je sjednané pojištění a jednak Petr Kramný volal na asistenční linku se žádostí o pomoc, což z hovorů s pojišťovnou vyplývá bez jakékoliv spekulace. Nicméně nalézací soud se právě nedovolené spekulace dopustil. Hodnotící úvahy jsou v rozporu s obsahem tohoto důkazního prostředku. Nadto je nutno zdůraznit, že první hovor po nálezku obou zemřelých uskutečnil Petr Kramný se svou matkou.

V následujícím bodu nalézací soud vyslovuje hodnotící úvahy vůči znaleckým posudkům, jejichž obsah a znalecká sdělení tzv. shazuje s tím, že znalci sdělili soudu své osobní názory, nikoliv znalecké. Znalec před soudem vždy sděluje toliko znalecké závěry. Tato hodnotící úvaha se stala základním stavebním kamenem pro právní závěry vtělené do zamítacího výroku. De facto shodně argumentuje i Vrchní soud ve stížnostním řízení. Nad rámec stížnostní soud sděluje v bode 21 zamítacího rozhodnutí „... oprávněnosti Nemocnice České Budějovice a.s. ke znalecké činnosti, jakožto znaleckého ústavu, bylo ze strany soudu I. stupně správně konstatováno, že se nejedná o žádné nové skutečnosti či důkazy, neboť tyto byly řešeny již v průběhu vlastního trestního řízení vedeného proti Petru Kramnému, kdy dané návrhy, postupy a oprávnění dotčených subjektů byly řešeny nejen nalézacím, ale taktéž odvolacím a dovolacím soudem. Proto již v původním řízení nebyly dány žádné pochybnosti, které by bylo třeba opětovně přezkoumávat v rámci řízení návrhu na povolení obnovy řízení. Krajský soud ve svém usnesení na danou skutečnost adekvátně poukázal v bodě 13 odůvodnění svého rozhodnutí. Ostatně i v rámci nyní konaného řízení krajský soud připomenul, že ze sdělení Ministerstva spravedlnosti ČR vyplývá, že Nemocnice České Budějovice, a.s., včetně oddělení soudního lékařství, byla oprávněna vykonávat znaleckou činnost, která byla ukončena až ke dni 28. 2. 2022. S ohledem na výše uvedené proto ani vrchní soud neshledal potřebu doplnit dokazování o jakýkoliv odsouzeným navržený důkaz, ať již shora uvedené, či jak bude k problematice uvedeno následovně, v podobě opětovných výslechnů zpracovatelů znaleckých posudků.“ Odsouzený tuto argumentaci odmítá, a to právě s oporou obsahu trestního spisu. Stížnostní soud se mylí, když uvádí, že k oprávněnosti Nemocnice České Budějovice a.s. ke znalecké činnosti, jakožto znaleckého ústavu, bylo ze strany soudu I. stupně správně konstatováno, že se nejedná o žádné nové skutečnosti či důkazy, neboť tyto byly řešeny již v průběhu vlastního trestního řízení vedeného proti Petru Kramnému. Otázka namítaného nedostatku znaleckého oprávnění nebyla namítána, neboť až 10.12.2019 tehdejší ministryně spravedlnosti JUDr. Marie Benešová zahájila správní řízení vůči znaleckému ústavu oddělení soudního lékařství nemocnice České Budějovice a.s. s tím, že tento subjekt je akciová společnost. Doslovně je uvedeno

JUDr. Jana Rejzková, advokátka,
Vodní 5178, 760 01 Zlín
zapsaná u České advokátní komory pod č. 08336,
mobil: 605 277 715, e-mail: judr.rejkova@email.cz

Mgr. MARIE BENEŠOVÁ
MINISTRYNĚ SPRÁVEDLNOSTI ČR

Praha 10. 12. 2019
č. j. MSP-183/2019-OINS-SKZT/4
Počet listů: 1
Přílohy: 0

Vážený pane poslanče,

dne 7. 11. 2019 jsem obdržela Váš podnět na zahájení správního řízení o zániku znaleckého ústavu - Oddělení soudního lékařství, Nemocnice České Budějovice, a. s., IČO: 26068877, se sídlem B. Němcové 585/54, 370 01 České Budějovice (dále jen „znalecký ústav“) z II. oddílu seznamu znaleckých ústavů. Současně žádáte o vyznění o výsledku prověřování, o zahájení správního řízení a o výsledku správního řízení, jakož i o sdělení, zda znalecký ústav splňoval podmínky pro zápis do II. oddílu seznamu znaleckých ústavů k 1. 1. 2014 a v následující době, respektive odkdy přestal zákonná kritéria splňovat.

Předně děkuji za zaslání Vašeho podnětu, na základě něž Ministerstvo spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“) učinilo příslušné kroky (viz níže). Pro úplnost současně uvádím, že obdobný podnět obdrželo ministerstvo od Spolku na podporu nezávislé justice v ČR Šalamoun.

Z procesního pohledu jsem Váš podnět vyhodnotila jako podnět k zahájení řízení podle § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“), podle kterého je povinnost správního orgánu sdělit tomu, kdo podnět podal, toliko to, že řízení zahájil, nebo že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední, popřípadě že podnět postoupil příslušnému správnímu orgánu.

Ve smyslu § 42 s. ř. Vám tedy tímto sděluji, že dne 2. 12. 2019 ministerstvo zahájilo se znaleckým ústavem řízení z moci úřední podle § 20b odst. 1 ZZT, o zániku práva vykonávat znaleckou činnost, neboť odpadly podmínky pro jeho zápis do II. oddílu seznamu znaleckých ústavů, jelikož z hlediska právní formy se v případě znaleckého ústavu nejedná ani o vysokou školu nebo její součást, ani o veřejnou výzkumnou instituci či jinou osobu veřejného práva nebo její organizační složku vykonávající vědeckovýzkumnou činnost v příslušném oboru, ale o akciovou společnost podle zákona č. 90/2019 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), vykonávající pouze podnikatelskou činnost.

S úctou

V rámci korektnosti doplňujeme, že uvedený přípis byl adresovaný europoslanci Tomáši Zdechovskému, který poskytnul toto sdělení obhájyni právě pro účely řízení pro povolení obnovy. Nicméně podstatné je, že až po právní moci odsuzujícího rozsudku získal odsouzený povědomost o nedostatku znaleckého oprávnění. Zda shora označený znalecký ústav měl platné znalecké oprávnění či nikoliv je otázka právní, a tu může zodpovědět pouze soud. Nikoliv úředník na Ministerstvu spravedlnosti. Oba obecné soudy v řízení o povolení obnovy nad novou skutečností, která je svým přesahem do výjimečného trestu odnětí svobody Petra Kramného jedna z nejzásadnějších, doslova zavřely oči v duchu, co nevidím, to neexistuje. Odsouzený se na tomto místě odkazuje na svou podrobnou argumentaci o nedostatku znaleckého oprávnění inkriminovaného znaleckého ústavu v návrhu na povolení obnovy. Fakt, že uvedený znalecký ústav ukončil činnost znaleckého ústavu nemůže být důvodem, pro který nelze označit nedostatek znaleckého oprávnění za novou skutečnost, která si důvodně zaslouží být přezkoumána v obnoveném řízení. Což akcentuje význam ústavního znaleckého posudku pro skutkové a právní závěry vyslovenými obecnými soudy v původním trestním řízení vedeném proti Petru Kramnému. Petr Kramný je důvodně přesvědčený, že ústavní znalecký posudek, jež měl pro obecné soudy váhu usvědčujícího důkazu, nesplňuje nejen formální náležitosti znaleckého posudku dle tehdy platné legislativy vztahující se ke znalcům a znaleckým ústavům, ale nesplňuje ani odbornou úroveň požadovanou pro vědecké znalecké ústavy, tedy znalecké ústavy zapsané v odd. II tehdejšího seznamu znaleckých ústavů. Vždyť soudnělékařské oddělení Nemocnice České Budějovice a.s. žádnou vědu v oblasti soudního lékařství nikdy neprovádělo, a ani nemohlo při 3 členném personálním obsazení, kdy po odchodu doc. MUDr. F. Vorla CSc. do důchodu už nenaplnují ani základní personální požadavek a raději se znalecký subjekt sám vzdal znalecké činnosti.

Odsouzený Petr Kramný zdůrazňuje a připomíná, že ústavní znalecký posudek soudnělékařského oddělení Nemocnice České Budějovice a.s, (tedy jednoho z nemocničních oddělení krajské nemocnice s názvem Nemocnice České Budějovice a.s.) byl v původním řízení zásadní pro určení mechanismu usmrcení poškozených a tím i pro zjištění skutkového stavu. V kontextu obsahů znaleckých posudků a výsledků znalců v řízení o povolení obnovy jsou bez jakékoliv pochyby viditelné možné omyly a chyby znaleckých soudnělékařských závěrů nejen znaleckého ústavu, ale i závěrů MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila, a tedy i riziko, že obecné soudy v původním řízení byly uvedeny v omyl při mylně vykládaných odborných otázkách. Riziko možných omylů a chyb ve vědeckém a odborném poznání, které jsou důvodem pro přezkoumání původních rozhodnutí v obnoveném řízení, se přece nemůže odmítnout zamítavými výroky, respektive zamítavé výroky v řízení o povolení obnovy nezhojují odborné nedostatky a jejich existenci. Odsouzený Petr Kramný se jak ve stížnosti podané vůči rozhodnutí nalézacího soudu, tak i v této ústavní stížnosti vymezuje vůči pouhým apodiktickým tvrzením, že působení elektrického proudu nezanechává vždy stopy na těle, což si obecné soudy vzali za základ argumentace odmítající znalecké závěry znaleckých posudků jako nové závěry a nové obsahy důkazů, byť ze soudního lékařství. Odsouzený je důvodně

presvědčený, že obecné soudy nepřesvědčivě zdůvodnily, z čeho tato nepřijatelnost nových důkazů, tedy v řízení o povolení obnovy předložených a znalecky obhájených kategorických závěrů znaleckých posudků a nových skutečností předložených a objektivizovaných, má konkrétně vyplývat.

Odsouzený je důvodně přesvědčený, že objektivizovaný fakt zcela diskrétně zničeného nekroptického materiálu odebraného při pitvě 644/13 a 645/13 MUDr. Igorem Dvořáčkem, Ph.D, který byl jediným pro věc relevantním důkazním prostředkem, ukazuje pravdivost slov prof. MUDr. Ivo Šteinera, CSc. vyslovených v rámci výsledku znalce před nalézacím soudem, že toto je přiznání MUDr. Igora Dvořáčka, Ph.D. Bez pochyby je fakt zničení důkazního prostředku osobou, která neměla jakoukoliv kompetenci k jakékoliv manipulaci s uvedeným důkazním prostředkem, důkazem toho, že tehdejší jmenovaný zaměstnanec FN v Ostravě jednal ve snaze zamezit dalším znalcům zkoumat odebraný nekroptický materiál. Pokud by odebraný materiál skutečně podporoval a objektivizoval znalecké závěry znaleckého ústavu a znalců MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila, jistě by nekroptický materiál byl předmětem odborných přednášek (což primář MUDr. Igor Dvořáček Ph.D. doc. MUDr. A. Pilinovi, CSc. sám e-mailem avizoval) a bylo by úplně jedno, kolik znalců odebraný materiál zkoumá. Odsouzený je přesvědčený, že právě fakt, kdy již jediný relevantní důkazní prostředek neexistuje, a v rámci návrhu na povolení obnovy byly předloženy nové znalecké posudky, kdy znalci prof. MUDr. Ivo Šteiner, CSc. a doc. MUDr. A. Pilin, CSc. byly poslední, kdo měli možnost zkoumat předmětný nekroptický materiál, mají jejich znalecké posudky váhu důkazu způsobilého povolit obnovu řízení proto, aby došlo ke konfrontaci znaleckých závěrů z původního řízení. V rámci veřejných zasedání nalézací soud provedl výslech všech znalců, kteří zpracovali nově předložené znalecké posudky, nicméně v rámci svých hodnotících úvah je označil za osobní názory.

Odsouzený rovněž nesouhlasí s tím, že nalézací soud neprovedl výslech Mohamada Walida Nagiho. Ve třetím tisíciletí se nalézací soud ani nepokusil o dálkový výslech svědka – egyptského znalce. Zamítnutí tohoto důkazu soud argumentuje toliko sumarizací snahy obhájkyně o výslech jmenovaného svědka, aniž by pregnantně vysvětlil důvody, proč soud tohoto svědka nechce ani slyšet a ani vidět.

Další novou skutečností, mající zásadní návaznost na namítané odborné nedostatky znaleckých závěrů znaleckého ústavu a ostravských znalců, je objektivizovaná skutečnost, že ostravští znalci předložili v původním řízení nepravdivý snímek myokardu, když jeden a týž snímek jednoho myokardu vydávali za snímky ze dvou srdcí. Sami přiznali, že myokard Moniky Kramné vydávali i za myokard Kláry Kramné. Nutno připomenout, že ani toto jejich vlastní tvrzení není správné, neboť je tomu právě naopak. Přiznání MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila přišlo až po právní moci odsuzujícího rozsudku. Obecné soudy se touto skutečností nezabývaly. V rámci logiky platí, že vše souvisí se vším, a to zejména v tomto případě, kdy k odsouzení Petra Kramného došlo soudy tvrzeným řetězcem nepřímých důkazů. Odsouzený za tohoto skutkového stavu přece nemá logicky jinou možnost, než prokazovat, že

ke smrti manželky a dcery nedošlo a ani dojít nemohlo skutkovým dějem, jež vyvěrá zejména ze znaleckých posudků z původního řízení. Nově předložené znalecké posudky logicky a navíc kategoricky vyvrací, že k selhání srdcí obou poškozených došlo po zásahu elektrickým proudem, neboť těla nenesou stopy po působení elektrického proudu. Odsuzující rozsudky ovšem uvádí stopy, jejichž popis převzaly ze znaleckého posudku MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila a ústavního znaleckého posudku. Nově předložené znalecké závěry vyvrací, že popisované stopy jsou skutečnými stopami po působení elektrického proudu. Pokud obecné soudy nově připouští, že elektrický proud nemusí vždy zanechat na těle stopy, pak i toto jejich nové tvrzení je logickým zvratem oproti původnímu skutkovému zjištění a fakticky tímto tvrzení dochází ke zpochybnění správnosti znaleckých soudnělékařských závěrů z původního nalézacího řízení. Nicméně nejpodstatnější pro závěr, že elektrický proud nemusí vždy zanechat stopy, je kriminalisticky podpořený a obecně známý fakt, že pro závěr o selhání srdce v důsledku působení elektrického proudu beze stop na těle musí existovat nálezové okolnosti, z nichž lze jednoznačně usoudit, že tělo bylo v kontaktu s elektrickým proudem. Ostatně o těchto nálezových okolnostech hovoří i prof. Saukko ve své odborné publikaci (na niž se odkazuje ústavní znalecký posudek).

8 Petr Kramný se obrací na Ústavní soud se svou ústavní stížností, neboť má za to, že napadenými rozhodnutími vyslovený výrok o zamítnutí jeho návrhu na povolení obnovy řízení je nesprávný. V této souvislosti si dovoluje odsouzený odkázat na § 277 a násl. trestního řádu, který představuje mimořádný opravný prostředek sloužící k odstranění nedostatků ve skutkových zjištěních, na nichž je založeno pravomocné soudní rozhodnutí, za situace, kdy tyto nedostatky vyšly najevo až po právní moci původního rozhodnutí. Podstatou řízení o povolení obnovy trestního řízení je posouzení nezbytnosti odstranění možných nedostatků pravomocného rozhodnutí dané zejména neznalostí určitých skutečností v původním řízení. Jedná se o mimořádný opravný prostředek, který z důvodu potřeby co největšího souladu obsahu trestních rozsudků s objektivní realitou prolamuje právní moc původního rozhodnutí, jakož i zákaz vedení opakovaného řízení pro týž skutek [srv. nález ze dne 30. 7. 2009, sp. zn. II. ÚS 2445/08 (N 174/54 SbNU 193); obdobně také rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Nikitin proti Rusku ze dne 20. 7. 2004, č. 50178/99, bod 56]. Odsouzený je důvodně přesvědčený, že obecné soudy popřely svými zamítavými výroky obecně známé fyzikální a biologické jevy a zákonitosti, když navíc takové závěry patří spíše do řízení po povolení obnovy. Podmínky pro jeho uplatnění musí proto být vykládány restriktivním, nikoli extenzivním způsobem [stanovisko pléna sp. zn. Pl. ÚS-st. 50/20 ze dne 21. 4. 2020 (253/2020 Sb.)]. V této souvislosti si stěžovatel dovoluje uvést, že pravomocné rozhodnutí není nedotknutelné, o čemž se snaží oba obecné soudy ve svých rozhodnutích přesvědčit nejen odsouzeného, ale i veřejnost, která měla možnost se účastnit přímo v jednacím sále projednávání návrhu odsouzeného na povolení obnovy včetně vyhlášení rozhodnutí a jeho odůvodnění. Písemné odůvodnění nalézacího soudu je zcela shodné s ústním odůvodněním vyhlášeného rozhodnutí. Rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci dle

názoru odsouzeného tzv. drží směr udaný nalézacím soudem, kdy oba obecné soudy vyslovují hodnotící úvahy, na nichž staví své právní a skutkové závěry, jež patří do řízení obnoveného, nikoliv do řízení povolovacího. Odsouzený Petr Kramný je přesvědčený, že oba obecné soudy si v povolovacím řízení neoprávněně přisvojili úvahově hodnotící a názorový monopol přesahující meze řízení o povolení obnovy.

9 Důvodem pro obnovu řízení je zjištění nových skutkových okolností či důkazů, které byly dříve soudu neznámé a které jsou způsobilé odůvodnit jiné, pro stěžovatele příznivější rozhodnutí o vině či trestu [nález sp. zn. I. ÚS 2517/08 ze dne 24. 2. 2009 (N 34/52 SbNU 343) či již citované stanovisko sp. zn. Pl. ÚS-st. 50/20]. Petr Kramný se svým návrhem domáhá odstranění nedostatků především ve skutkovém zjištění, na němž spočívá rozhodnutí ve věci samé. Obnova řízení ukončeného pravomocným rozsudkem tedy řeší výhradně vady ve skutkových zjištěních, které vznikly tím, že soudu v době jeho rozhodování nebyly známy skutečnosti nebo důkazy způsobilé změnit skutkový stav věci a teprve na tomto skutkovém základě ovlivnit jeho právní posouzení a následně i výrok o vině, náhradě škody či trestu. Petr Kramný je přesvědčený, že nové znalecké závěry mají potenciál zásadním způsobem změnit skutková zjištění z původního řízení.

10 Účelem řízení o obnově trestního řízení není přezkoumávat správnost původního rozhodnutí napadeného návrhem na povolení obnovy řízení. Petr Kramný nabyl dojem po seznámení se s argumentacemi obecných soudů, že oba soudy již nyní vyslovují závěry o správnosti původních rozhodnutí a pouze formálně konstatují, k čemu institut řízení o povolení obnovy slouží. Odsouzený si je vědom, že posouzení Ústavního soudu se může vztahovat pouze na to, zda existovaly důvody pro obnovu řízení, respektive zda soud rozhodující o této obnově rozhodl ústavně konformním způsobem, tedy zda návrh na povolení obnovy řádně projednal, adekvátně odůvodnil a zda jeho právní závěry nejsou excesem či libovůlí, přičemž zamítne-li takový návrh, stěžejní zejména je, zda dostatečně odůvodnil, proč předestřené nové skutečnosti neshledal takovými, které by povolení obnovy řízení opodstatňovaly [např. nález sp. zn. III. ÚS 2959/10 ze dne 14. 4. 2011 (N 70/61 SbNU 89)]. Veřejné zasedání proběhlo zákonným způsobem, ovšem dle názoru odsouzeného nejsou rozhodnutí dostatečně odůvodněná a právní závěry nejsou logické, nejsou dostatečně odůvodněné a jsou excesivní a jsou projevem libovůle. Pro odsouzeného se také jeví obě rozhodnutí jako vrchnostenský projev nadřazenosti, když oba soudy raději popírají kromě fyzikálních a biologických zákonitostí a jevů, také vědecký přesah zkoumání doc. A. Pilina CSc. Každý nový poznatek se někde prezentuje poprvé. Je předmětem odborné diskuze a přijetí. Nezbytným předpokladem je publikování. Nesouhlasíme s tím, jak mávnutím rukou oba soudy shodily ze stolu výsledky odborného zkoumání doc. A. Pilina. CSc.

Za zásadní stěžovatel považuje, že se obecné soudy vůbec nezabývaly novými znaleckými závěry jako alternativou k původním skutkovým zjištěním, jako použitelnou alternativou skutkového děje. Pro rozhodování o obnově řízení jsou významné takové skutečnosti nebo důkazní prostředky, kterými jsou zpochybňovány usvědčující důkazy provedené v původním řízení. Petr Kramný je přesvědčený, že právě takové důkazy a skutečnosti obecným soudům předložil. Hodnocení předložených důkazů obecnými soudy přesáhlo rámeček zjištění, zda je pravděpodobné, že tvrzená skutečnost či nový důkaz sám, anebo ve spojení s již provedeným dokazováním, by mohl přivodit změnu rozhodnutí. Jaký jiný důkaz, než důkaz prokazující, že těla nebyla zasažena elektrickým proudem v podobě znaleckých posudků, měl možnost Petr Kramný soudům předložit, než ty, které předložil? Nicméně oba soudy šmahem znalecké závěry a znalecké posudky odmítly jako nová zjištění, nové skutečnosti nebo důkazy, jež jsou způsobilé, samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými soudu či jiným orgánům činným v trestním řízení již dříve, odůvodnit jiné, tj. pro Petra Kramného příznivější rozhodnutí. Oba soudy v podstatě ani neporovnali důkazy dosud provedené a dosavadní skutková zjištění s důkazním významem nových skutečností a nových důkazů. Petr Kramný je přesvědčený, že je na místě rozhodnout o povolení obnovy. Znalecký posudek, který obsahuje nové skutečnosti, anebo využívá nové vědecké metody, které vedou k jinému skutkovému závěru, je v této věci vhodným důkazním prostředkem (např. nálezy sp. zn. I. ÚS 2517/08 a sp. zn. II. ÚS 2445/08). Mechanismus usmrcení zjištěný obecnými soudy v původním řízení nemůže obstát. Jsme si vědomi, že přes veškerou relevanci znaleckých závěrů je to vždy soudce, který ve věci rozhoduje, nicméně rozhodování má rovněž své meze a nemůže být libovolné. Petr Kramný nabyl dojmu, že volná úvaha obecných soudů je úvaha libovolná a je výrazem snahy nedovolit stůj co stůj obnovu řízení trestní věci Petra Kramného, i když nové důkazy vnesly do původních skutkových zjištění výrazné pochybnosti. Při vší úctě k obecným soudům, svými hodnotícími úvahami dali najevo nejen Petru Kramnému, ale i veřejnosti, že soud se nemýlí, i za cenu popření obecných jevů. Ostatně veřejnost podrobila obě rozhodnutí kritice, což jistě nemá žádnou váhu pro rozhodování o stížnosti Petra Kramného.

11 Petr Kramný si dovoluje odkázat k dalšímu odůvodnění své stížnosti na všechna podání a přednesy v rámci řízení o povolení obnovy řízení.

12 Uvedeným postupem obecných soudů došlo k porušení základního práva stěžovatele na spravedlivý proces zaručený čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“)

IV.

JUDr. Jana Rejzková, advokátka,
Vodní 5178, 760 01 Zlín
zapsaná u České advokátní komory pod č. 08336,
mobil: 605 277 715, e-mail: judr.rejzkova@email.cz

Vzhledem ke všem výše uvedeným důvodům této stížnosti si dovoluji Ústavnímu soudu navrhnout, aby podle § 82 zákona o Ústavním soudu svým nálezem

rozhodl, že

usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 22.8.2023, č. j. 2 To 22/2023-570 a usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 10.2.2023, č. j. 30 Nt 1863/2022-483 **bylo porušeno ústavně zaručené právo stěžovatele na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod**

a

zrušil

napadené usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 22.8.2023, č. j. 2 To 22/2023-570 a usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 10.2.2023, č. j. 30 Nt 1863/2022-483.

Petr Kramný

v zast.

JUDr. Jana Rejzková, advokátka